

om hvilkede det maatte siges, at der ikke her-
skede nogen Tvivl, om hvis Rigtighed og
Henfigtsmæssighed der ikke var reist den
mindste Indvending fra nogen Side, og som
ogsaa i sig selv ere saa let overskuelige, at
de meget hurtig kunne finde deres Afgjørelse.
Jeg mener ligesom det ærede Medlem, jeg
nævnte, at dette er Tilfældet med Anlægget
af en Station ved Nørrebro, som i Virke-
ligheden i Principet alt er slaaet fast
ved Erhvervelsen af de fornødne Grunde;
endvidere om Flytningen af Maskinværkste-
derne til en Plads, hvor de kunne faae den
Udvikling, de trænge til, samtidig med, at
der saa blive tilveiebragt større Plads paa
selve Kjøbenhavns Banegaard, og endelig at
den lille Bane bliver anlagt, som skulde for-
binde Nordbanen med Frederiksberg Sta-
tion, et Anlæg, der jo vistnok vil gjøre fuld
Kyldest i Forhold til den forholdsvis ringe
Befolkning, ved en lettere Kommunikation
mellem de forskjellige Dele af Banenettet.
Derimod maa jeg tilstaa, at jeg ogsaa, efter
hvad der derom er fremkommet fra den høit-
ærede Indenrigsministers Side, staaar noget
tvivlende overfor de andre Anlæg, og at jeg
ikke ret kan se, at Sagen for deres Vedkom-
mende er bragt til den Fuldbendelse, som fore-
kommer mig nødvendig, for at man kan tage
en afgjørende Beslutning. Jeg vil dermed
ikke i mindste Maade angribe, nedfætte eller
formindste Værdien af det store, omfattende
Arbejde, der er nedlagt i Kommissionens
Betænkning; men jeg skal minde om, hvad
denne Kommissions Formand selv for-
nylig udtalte i det andet Thing, at det ikke
kunde være en saadan Kommissionens Op-
gave at bringe en saadan Sag til en ende-
lig og bestemt Afgjørelse, til at foreligge i
en saadan Skikkelse, at den udmundede i be-
stemte, detaillerede Forslag; den skulde kun
lægge Sagen tilrette, bringe Materialet til-
veie, ordne det paa en overskuelig Maade,
samle de Momenter, hvorpaa Afgjørelsen
skulde bygges; først derefter kunde den egent-
lig afgjørende Beslutning tages. Det fore-
kommer nu mig, at der ved Siden af al den
umiskjendelige Dygtighed, Grundighed og
Omsigt, der er nedlagt i Kommissionens
Arbejde, dog ogsaa deri findes en vis Uenig-
stehed og Forsigtighed, der naturligtvis for-
tjener Anerkjendelse som Udtryk for Sam-
vittighedsfuldhed, men som ikke let vilde føre
til at skabe store og nye Resultater, som
vilde faae blivende Værd og Betydning for
en længere Tid. Jeg skal strax tilføie, at
der vistnok ogsaa kan være en vis Undskyld-
ning for, at Kommissionen ikke fuldt har
kunnet stille Forslag i den Henseende. Sagen
er nemlig den, at Forholdene i meget væsent-

lige Punkter er blevne forandrede, efterat
Kommissionsbetænkningen er afgiven. Kom-
missionsbetænkningen er afgiven i Marts
1881, og først en Maaned senere udkom Loven
om Dampfærgeforbindelsen over Store Belt.
Kommissionen fremhæver i sin Betænkning,
hvor der er Tale om Kjøbenhavns Banegaard
og andre store Stæders Banegaarde,
at Forholdene ere saa væsentlig forskjellige,
idet Kjøbenhavns Banegaard kun har Sjæl-
land til Oppland, altsaa en Ø, der kun er ca.
135 Kvadratmil og hvis Befolkning ud-
gjør ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Menneffer, samt at
den overveiede Samferdsel mellem
denne Ø og Landets øvrige Dele
samt Udlandet sker ad Søveien. Kommissio-
nen fremhæver paa et andet Sted i sin Be-
tænkning, at de Betragtninger, den har an-
stillet over Tilstrækkeligheden af de forhaan-
denværende Lokaliteter og Arealer vilde
forandres, dersom nye og forstærkede Udvil-
lingsmomenter skulde gjøre sig gjældende,
 navnlig hvis Kjøbenhavns Søhandel skulde
tage et stærkere Opving; men ogsaa andre
Faktorer komme til, som ved at lette og flette
Forbindelsen mellem Landsdelene og Udlan-
det lede en større Trafik over Kjøbenhavn.
Disse Momenter ere nu komne til, og jeg
tror, at de vilde faae en ikke saa ringe Be-
tydning, om der end selvfølgelig vil hengaa
nogen Tid, inden denne Betydning fuldt ud
viser sig. Det forekommer mig dog, at de
Forslag, der hidtil foreligge, altsaa meget
begrænde sig til at tage de Forhold til Ud-
gangspunkt, som ere tilstrækkelige i Dieblirket,
da vi staa overfor et isoleret Banenet; det
er virkelig nødvendigt nu at tage Hensyn til,
at Kjøbenhavn kan blive Knudepunktet i en
stor gennemgaaende Trafik, naar der kommer
ikke blot Dampfærge over Store Belt, men
ogsaa, hvad der sikkert bør og vil komme i en
nær Fremtid, en Dampfærge over Drefund.
Det forekommer mig i høi Grad tvivlsomt,
om den nuværende Banegaard ved Kjøben-
havn i saa Tilfælde vil vise sig tilstrækkelig
i en noget længere Fremtid, og jeg tilstaa,
at jeg er mest tilbøielig til at tro, at den
ikke vil vise sig at være det. Under disse
Omstændigheder har det for mig ikke saa
ringe Betænknelighed at stride til store og
kostbare Anlæg, som dog vistnok vilde vise sig
ufyldestgjørende. Vor hele Jernbanehistorie
minder altsaa stærkt om den gamle bekendte
Historie om de sibylliske Bøger. Hvad der
skulde gøres, er bestandig blevet dyrere og
dyrere og vanskeligere og vanskeligere, og i
Dieblirket er Udviklingen en saadan, at, naar
man ikke nu sikker sig de Muligheder, som
endnu ere tilstede, vil det om kort Tid blive
ligesaa umuligt at gennemføre de Planer